

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาทักษะมวยไทยเพื่อการอาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาทักษะมวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ศึกษาสภาพการพัฒนาทักษะมวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามความเป็นจริง โดยการค้นคว้า และเก็บข้อมูลจากเอกสารหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และการสัมภาษณ์บุคคลในวงการมวยในอดีต และปัจจุบัน ด้วยตนเอง

2. ศึกษาปัญหาในการพัฒนาทักษะมวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ นายสนามมวย จำนวน 10 คน ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย จำนวน 20 คน ผู้จัดการนักมวย จำนวน 20 คน หัวหน้าค่ายมวย จำนวน 20 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน นักมวย จำนวน 20 คน ผู้ตัดสิน จำนวน 20 คน และผู้สื่อข่าวกีฬา จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 145 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.67

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. จากการสัมภาษณ์และศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์แล้วสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลสภาพภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลปัญหาการพัฒนาทักษะมวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพตามการรับรู้ของ นายสนามมวย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกีฬา นำมาเสนอในรูปความเรียง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC+: Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus)

ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาค้นคว้า และการสัมภาษณ์ตามความเป็นจริงของสภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีดังนี้

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพในด้านต่างๆที่ได้จากการสัมภาษณ์

1.1 ด้านความสามารถของนักกีฬา

ในระดับโลกพบว่า มีนักมวยชายไทยเป็นแชมป์โลก ของสภามวยไทยโลก (World Muaythai Council) จำนวน 9 รุ่น นักมวยหญิงเป็นแชมป์โลก จำนวน 2 รุ่น นอกจากนี้ยังเป็นแชมป์โลก ของสถาบันองค์กรมวยไทยอาชีพนานาชาติ (International Professional Muay Thai Organization) จำนวน 8 รุ่น สำหรับรุ่นที่มีน้ำหนักมากกว่า 140 ปอนด์ ไม่มีนักมวยไทยอยู่ในอันดับ ส่วนความสามารถระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ ไม่มีนักมวยไทยเพราะกีฬามวยไทยไม่ได้รับการบรรจุเข้าร่วมการแข่งขัน และความสามารถของนักมวยระดับประเทศ จากการศึกษาพบว่า มีการจัดอันดับนักมวยที่สภามวยราชดำเนินมีแชมป์โลกจำนวน 10 รุ่น และสภามวยลุมพินีจำนวน 10 รุ่น

1.2 ด้านความนิยม

กีฬามวยไทยได้รับความนิยมจากผู้เข้าชมการแข่งขันในสนามมวย เขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 1,209 คนต่อนัด และเขตปริมณฑล จำนวน 421 คนต่อนัด นอกจากนี้มีชมการแข่งขันทางสื่อโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดสด เป็นจำนวน 1,195,500 คนต่อนัด และยังมีผู้นิยมฝึกกีฬามวยไทยเพื่อยึดเป็นอาชีพจำนวน 150,000 คน

1.3 ด้านองค์กรกีฬา

มี 3 หน่วยงานที่ควบคุมดูแลการแข่งขันกีฬามวย และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวย ให้มีมาตรฐาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และสหภาพมวยไทยโลก มีสมาชิกค่ายมวยจำนวน 74 ค่ายมวย ที่ได้ขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬามวยแห่งประเทศไทย แต่ละค่ายมวยมีจำนวนนักมวยที่เป็นสมาชิกโดยเฉลี่ยจำนวน 10 คน มีสถาบันผลิตนักมวยอาชีพ 2 สถาบัน มีคนจบการอบรมจำนวน 143 คน มีสถาบันผลิตผู้ตัดสิน 1 สถาบัน มีคนจบการอบรมจำนวน 5 คน และมีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ 1 สถาบัน มีคนจบการอบรมจำนวน 37 คน แต่ไม่มีสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬามวยอาชีพ

1.4 ด้านบุคลากร

ในปี พ.ศ. 2542 ไม่พบการขึ้นทะเบียนบุคลากรรวมทั้งประเทศ แต่มีการบริหารจัดการกันเองของแต่ละสนามมวย ซึ่งส่วนใหญ่การทำงานยังไม่มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ต้องการ สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยขึ้นทะเบียนหัวหน้าค่ายมวยมีจำนวน 74 คน สนามมวยราชดำเนินมีการขึ้นทะเบียนหัวหน้าค่ายมวยจำนวน 299 คน และสนามมวยลุมพินีขึ้นทะเบียนหัวหน้าค่ายมวยจำนวน 149 คน สำหรับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยได้เริ่มขึ้นทะเบียนบุคลากรมวยถึงวันที่ 15 ตุลาคม 2544 พบว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 4,198 คน

1.5 ด้านรายได้

บุคลากรวงการมวยมีรายได้ไม่แน่นอน นักมวยเริ่มต้นชกครั้งแรกค่าตัว 100 บาท ค่าตัวนักมวยต่างจังหวัดสูงสุด 2,500 บาท ชกในกรุงเทพมหานครครั้งแรกสนามมวยราชดำเนิน หรือสนามมวยลุมพินีมีค่าตัว 1,000 บาทต่อนัด จะถูกหักค่าตัวนัดละ 1,000 บาทเมื่อมีค่าตัวจากการชกครั้งละ 6,000 – 9,000 บาท และจะถูกหักรายได้ 50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อมีค่าตัวจากการชกนัดละ 10,000 บาท ผู้ฝึกสอนมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,000 บาท ผู้ตัดสินในกรุงเทพมหานคร มีรายได้เฉลี่ย 842 บาทต่อนัด ผู้ตัดสินในเขตปริมณฑลมีรายได้เฉลี่ย 922 บาทต่อนัดและผู้ตัดสินจังหวัดอื่น ๆ มีรายได้ 600 บาทต่อนัด หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการนักมวย และค่ายมวย มีรายได้มาจากการหักค่าตัวนักมวย มีรายได้เฉลี่ย เดือนละ 10,000 บาท ผู้บริหารองค์กรกีฬามวยไม่มีรายได้ทำงานด้วยความเสียสละ

1.6 ด้านสถานที่

มีสนามมวยที่จัดแข่งขันสม่ำเสมอทั่วประเทศจำนวน 60 สนามจาก 37 จังหวัด สนามฝึกซ้อมอยู่ในบริเวณภายในค่ายมวย จำนวน 74 ค่ายที่เป็นสมาชิกของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย อุปกรณ์การฝึกซ้อมภายในค่ายมวยที่จำเป็นมีครบทุกประเภท สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย มีสำนักงานอยู่ในอาคารกองกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย หัวหมาก กรุงเทพมหานคร สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยมีสำนักงานเลขที่ 322/181 เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และสมาคมมวยไทยโลก สำนักงานตั้งอยู่ที่ 226 บ้านอัมพวัน ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1.7 ด้านกฎหมายกีฬา

มีพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 จำนวน 1 ฉบับ มี 5 หมวด 63 มาตรา กฎกระทรวงจำนวน 4 ฉบับ และระเบียบ ข้อบังคับ จำนวน 6 ฉบับ ควบคุมดูแลกีฬามวยให้เป็นมาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ประกอบไปด้วยคณะกรรมการกีฬามวยทำหน้าที่บริหารงานจำนวน 17 คน สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย มีคณะกรรมการทำหน้าที่บริหารงานจำนวน 19 คน และสมาคมมวยไทยโลกมีคณะกรรมการบริหารงานจำนวน 35 คน

1.8 ด้านการจัดการแข่งขัน

กีฬามวยไทยมีการจัดการแข่งขัน ในเขตกรุงเทพมหานครเฉลี่ย 154 รายการต่อปี ในเขตปริมณฑลมีการจัดการแข่งขันเฉลี่ย 81 รายการต่อปี และนักมวยไทยอาชีพมีโอกาสแข่งขันชกมวยเฉลี่ยในกรุงเทพมหานคร 8 ครั้งต่อปี ชกในต่างจังหวัดเฉลี่ย 10 ครั้งต่อปี ชกแข่งขันทั่วประเทศเฉลี่ย 9 ครั้งต่อปี

1.9 ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

กีฬามวยไทยมีสื่อเผยแพร่หลายประเภท ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ จำนวน 7 สถานี รวมทั้งสิ้น 16 รายการ เฉลี่ยเผยแพร่รายการละ 90 นาที วิทยูจำนวน 9 สถานี รวมทั้งสิ้น 21 รายการ เฉลี่ยเผยแพร่รายการละ 45 นาที หนังสือพิมพ์จำนวน 10 ฉบับ เฉลี่ยเผยแพร่ฉบับละ 2 หน้า นิตยสารจำนวน 5 ฉบับ เฉลี่ยเผยแพร่ฉบับละ 36 หน้า เพจเจอร์เผยแพร่ทางโฆษณาจำนวน 4 รายการ โทรศัพท์มือถือเผยแพร่ทางโฆษณาจำนวน 4 รายการ อินเทอร์เน็ตเผยแพร่ทางโฆษณาจำนวน 3 รายการ และ โทรศัพท์ เผยแพร่ จำนวน 2 หมายเลข

นอกจากนี้ยังมีจำนวนการเผยแพร่ของสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ โทรทัศน์เผยแพร่ จำนวน 515 ครั้งต่อปี วิทยุเผยแพร่ จำนวน 5,700 ครั้งต่อปี หนังสือพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 3,650 ครั้งต่อปี นิตยสารรายสัปดาห์เผยแพร่จำนวน 5 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 1,825 ครั้งต่อปี และนิตยสารรายเดือน เผยแพร่จำนวน 12 ครั้งต่อปี

ไม่พบการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมกีฬามวยไทยจากรัฐบาล ตามสื่อต่าง ๆ

1.10 สวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

นักมวยได้รับความช่วยเหลือ ด้านสวัสดิการรักษาพยาบาลส่วนใหญ่ มาจากภาคเอกชน สนามมวย หน่วยงานอื่น ๆ รวม 7 หน่วยงาน โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล

2. ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพที่ได้จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

2.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 45 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.56 รองลงมา มีอายุ 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.86 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 30.34 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.90 และรองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.79 โดยในระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษานั้นสำเร็จสาขาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.34 รองลงมา คือ บริหารธุรกิจ และนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 2.76 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ประมาณ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือประมาณ 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.69 ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.14 รองลงมาคือ 6 -10 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.38 และรองลงมาคือ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.41 สาเหตุส่วนใหญ่ที่เข้ามาสู่วงการมวยไทยอาชีพ คือ มีความสนใจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 79.31 รองลงมาคือ ได้รับการชักชวนสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 13.10 และรองลงมา คือ โดยตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 5.52 ในการติดตามข่าวสารด้านการกีฬาไทยนั้น ส่วนใหญ่ติดตามข่าวสารด้านกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 88.97 ซึ่งติดตามจากสื่อหนังสือพิมพ์รายวัน คิดเป็นร้อยละ 94.48 รองลงมาคือวารสารมวยรายสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 82.76 และรองลงมา คือ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 77.24 ในรอบสัปดาห์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เข้าชมการแข่งขันมวยไทยเป็นประจำสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 51.73 รองลงมาคือ 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 17.24 และรองลงมาคือไม่ค่อยได้เข้าชมหรือแล้วแต่โอกาส คิดเป็นร้อยละ 15.86 สนามมวยที่เข้าชมส่วนใหญ่เข้าชมที่สนามมวยลุมพินี คิดเป็นร้อยละ 36.55 รองลงมาคือ สนามมวยราชดำเนิน คิดเป็นร้อยละ 28.97

และรองลงมาคือ สนามมวยโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 8.96 และในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2540 - 2542) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรม สัมมนา ชุมชุม หรือการประชุมอื่นใดที่มีเนื้อหาความรู้ เพื่อเป็นแนวทางพัฒนางานการกีฬามวยไทย ให้ก้าวหน้า คิดเป็นร้อยละ 44.83 โดยหัวข้อที่เข้าร่วมได้แก่ พระราชบัญญัติกีฬามวยไทย คิดเป็นร้อยละ 58.46 รองลงมา คือ สนามมวยไทยโลก และการตัดสินมวยไทย คิดเป็นร้อยละ 9.23 และรองลงมา คือ การพัฒนามวยภูธร และคัดค้านอายุนักมวย คิดเป็นร้อยละ 6.15

2.2 ปัญหาการพัฒนาการกีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพในด้านต่าง ๆ

ด้านความสามารถของนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 6 นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายจัดการการแข่งขันมวยแม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์เงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมาคือ ข้อที่ 5 ไม่มีการให้แชมป์เงิน 2 สนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และรองลงมา คือ ข้อที่ 7 ความสามารถของนักมวยอยู่ในวงจำกัด เน้นแต่พลังกำลัง การหักเหลี่ยมและอาวุธเข้าเป็นหลัก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.46 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 12 ความสามารถของนักมวยถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดเขาเปรียบคู่ต่อสู้ เช่น จับเชือก การซ้ำเติม ตีกระจับ หมดยกออก อาวุธแถม เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 รองลงมาคือ ข้อที่ 11 นักมวยเด็กเป็นที่นิยมและยอมรับต่างจังหวัดมากจนลืมนึกถึงสวัสดิภาพ คุณภาพ และวุฒิภาวะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 และรองลงมา คือ ข้อที่ 3 ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริม และสนับสนุนกีฬามวยไทยให้เป็นที่ยอมรับในกีฬาซีเกมส์ เอเชียเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80

ด้านความนิยม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามาก ที่สุดได้แก่ ข้อที่ 10 ผู้จัดการแข่งขันมวยชอบจัดมวยเด็กที่พิถีพิถันกว่า 100 ปอนด์ทำให้เด็กหมดสภาพก่อนวัยอันควรเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยไม่มีนักมวยรุ่นน้ำหนักมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.21 รองลงมาคือ ข้อที่ 30 อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมมีราคาแพง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และรองลงมา คือ ข้อที่ 24 ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ดูแลพนันเมื่อมวยแพ้แล้วให้ไล่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 20 มีการประท้วงเพื่อกลับคำตัดสินของผู้ตัดสินเป็นประจำโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 รองลงมาคือ ข้อที่ 26 ขาดการสนับสนุนที่ดีจากผู้ปกครอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และรองลงมา คือ ข้อที่ 19 นักมวยชอบชกโดยไม่มีน้ำใจนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11

ด้านองค์กรกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 5 ค่ายมวยเป็นจำนวนมากยังไม่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.35 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจในการบังคับให้ค่ายมวยต่าง ๆ ทั่วประเทศขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และรองลงมาคือข้อที่ 7 องค์กรกีฬามวยไทยยังจัดตั้งไม่ทั่วประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 16 จำนวนผู้ผ่านการอบรมผู้บริหารกีฬาในประเทศไทย มีน้อยกว่า 100 คนต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 รองลงมาคือ ข้อที่ 3 สมาชิกของค่ายมวยต่าง ๆ มีจำนวนน้อยกว่า 100 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และรองลงมา คือ ข้อที่ 10 จำนวนผู้ผ่านการอบรมนักมวยไทยมีน้อยกว่า 100 คนต่อปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71

ด้านบุคลากร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 16 ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ขาดความสามัคคี มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ข้อที่ 12 ผู้ฝึกสอนไม่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 ผู้ฝึกสอนเป็นจำนวนมากไม่ได้จดทะเบียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือข้อที่ 14 ผู้ตัดสินมีสมรรถภาพทางกายไม่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 รองลงมา คือ ข้อที่ 13 ผู้ตัดสินขาดบุคลิกภาพของผู้ตัดสินที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และรองลงมา คือ ข้อที่ 19 ผู้บริหารองค์กรมวยไทยขาดภาวะความเป็นผู้นำที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.50

ด้านรายได้ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 7 ค่ายมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะขาดนักมวยที่มีค่าตัวสูงเลี้ยงค่าย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.46 รองลงมาคือ ข้อที่ 10 ผู้จัดการนักมวยและหัวหน้าค่ายมวยมีรายได้ไม่เพียงพอเพราะนักมวยไม่ค่อยได้ขึ้นชกและถูกกดขี่ด้านค่าตัวนักมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 นักมวยมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวันเพราะมีโปรแกรมชกน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 11 ผู้บริหารสนามมวยมีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะขาดผู้จัดการรายการแข่งขันมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 รองลงมาคือ ข้อที่ 8 สนามมวยไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนดูและภาคเอกชน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และรองลงมา คือ

ข้อที่ 6 คนดูให้การสนับสนุนน้อยทำให้ผู้จัดรายการแข่งขันมวยประสบภาวะขาดทุนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63

ด้านสถานที่ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 15 ขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบเสถียรภาพนักมวย โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.29 รองลงมาคือ ข้อที่ 22 ขาดเครื่องมือสำหรับการออกกำลังกายและเสริมสร้างกล้ามเนื้อที่ทันสมัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และรองลงมา คือข้อที่ 16 ไม่มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของค่ายมวยที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 อุปกรณ์ประกอบสนามมวยสำหรับการแข่งขันขาดคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27 รองลงมาคือ ข้อที่ 13 ห้องน้ำและที่อาบน้ำชำระร่างกายสำหรับนักมวยหลังการแข่งขันมีไม่เพียงพอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และรองลงมา คือ ข้อที่ 11 สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายมีจำนวนน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35

ด้านกฎหมายกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 8 การพิจารณาโทษนักมวยที่ล้มมวยล่าช้า โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.49 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 ความเข้าใจในทางปฏิบัติระหว่างหัวหน้าค่ายมวยและ ผู้ออกกฎหมายไม่ตรงกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.46 และรองลงมา คือข้อที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิกีฬามวยที่เป็นบุคคลภายนอกไม่เข้าใจความรู้สึก และความต้องการของคนในวงการมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 7 ยังไม่มีกฎกระทรวงหรือกฎหมายประกอบพระราชบัญญัติกีฬามวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.16 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 พระราชบัญญัติกีฬามวยเป็นเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในทางทุจริต สำหรับผู้ที่รักษาและควบคุมกฎหมาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และรองลงมา คือ ข้อที่ 11 กฎระเบียบบทกติกากการแข่งขันมวยไทยอาชีพในปัจจุบัน ยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89

ด้านการจัดการแข่งขัน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 25 สนามมวยในกรุงเทพมหานครมีคือน้อยหากจัดตรงกับวันหยุด เทศกาลสำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.36 รองลงมาคือ ข้อที่ 1 การขออนุญาตจัดการแข่งขันจากหน่วยงานราชการมีความยุ่งยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และรองลงมาคือ ข้อที่ 2 ค่าธรรมเนียมภาษีจัดการแข่งขันมวยแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 20 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดให้นักมวยที่หมดสภาพ หรือมีประวัติเคยถูกไล่

ลงมาก่อนเข้ามาชกในรายการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 ผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดมวยในรายการไม่สนุกทำให้นักมวยมีการหนีคก้นมาก และข้อที่ 15 นักมวยในรายการมีรูปร่างแตกต่างกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 และรองลงมา คือข้อที่ 14 นักมวยในรายการมีฝีมือห่างชั้นกันมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16

ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 16 การเผยแพร่ให้ความรู้ประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทย ไม่ได้รับการส่งเสริมและการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐบาล โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.38 รองลงมาคือ ข้อที่ 11 ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดเสียงรายการมวยไทยทางวิทยุมีราคาแพง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และรองลงมา คือ ข้อที่ 12 ค่าเช่าเวลาของสถานีในการถ่ายทอดสดการชกมวยไทยทางโทรทัศน์มีราคาแพง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 ผู้สื่อข่าวได้รับผลกระทบจากการขว้างปาสิ่งของประท้วงบนสนามมวย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 รองลงมาคือ ข้อที่ 1 ผู้สื่อข่าวไม่ได้รับความสะดวกในขณะปฏิบัติหน้าที่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และรองลงมา คือ ข้อที่ 2 ขั้นตอนในการขออนุญาตทำข่าวค่อนข้างยุ่งยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 3 มูลนิธิสังเคราะห์นักมวยที่ทุพพลภาพ ยังขาดแคลนหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนน เท่ากับ 3.53 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 การให้ความรู้ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการแก่นักมวยยังไม่ทั่วถึงและไม่เป็นที่เข้าใจแก่บุคคลในวงการมวย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.52 และรองลงมา คือ ข้อที่ 6 การดำเนินการช่วยเหลือนักมวยจากหน่วยงานของรัฐบาลยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 8 คณะกรรมการที่ตัดสินคัดเลือกนักมวยดีเด่นขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ไม่มีความยุติธรรมหรือวางตัวเป็นกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 สนามมวยที่ให้สวัสดิการเงินเดือนประจำสำหรับตำแหน่งแชมป์แต่ละรุ่น เช่น สนามมวยสยามอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร มีน้อยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และรองลงมา คือ ข้อที่ 7 การมอบเงินรางวัลเพื่อส่งเสริมนักมวยที่ใช้อาวุธศิลปะแม่ไม้มวยไทย ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

2.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา (138)

- ควรส่งเสริมพัฒนาความสามารถแม่ไม้มวยไทยให้มีครบเครื่อง (30)
- นักมวยต้องอดทนมีคุณธรรม (26)
- นักมวยต้องมีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้และประสบการณ์ไม่อำพราง (20)
- นักมวยต้องสำนึกในหน้าที่ตั้งใจจริงในการฝึกซ้อม (18)
- นักมวยต้องหาประสบการณ์ชกสม่ำเสมออย่าลดน้ำหนักมาก (15)
- รัฐควรดูแลเรื่องอุปกรณ์การฝึกซ้อมและสวัสดิการ (15)
- ควรส่งเสริมสนับสนุนนักมวยรุ่นใหญ่ (7)
- ควรส่งเสริมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์กีฬาเข้ามาช่วย (7)

2. ด้านความนิยม (127)

- ผู้จัดรายการแข่งขันมวยควรปรับปรุงคุณภาพคู่มวยไม่เอาเปรียบคนดู (40)
- ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและคนในวงการอื่น ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อกีฬามวยไทยแล้วหันมาสนับสนุน (24)
- ปรับปรุงระบบการตัดสินให้มีมาตรฐาน (20)
- นักมวยต้องชกให้สนุก ชัยนออกอาวุธมวยไทยให้เข้าใจ (18)
- สร้างนักมวยแม่เหล็กเรียกคนดู (15)
- รัฐต้องช่วยสนับสนุนเผยแพร่ในต่างประเทศ (10)

3. ด้านองค์กรกีฬา (129)

- ภาครัฐและเอกชนควรดูแลให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง (52)
- องค์กรกีฬาที่มีอยู่ทะเลาะขัดแย้งกันเพื่อผลประโยชน์ (30)
- ผู้บริหารองค์กรขาดความรู้ และไม่ทำงานอย่างจริงจัง (21)
- ไม่มีหน่วยงานที่จะอนุรักษ์เผยแพร่ (16)
- องค์กรที่มีอยู่ขาดการพัฒนา (10)

4. ด้านบุคลากร (99)

- ขาดความรู้ ความสามารถเรื่องมวยอย่างแท้จริง (62)
- ควรจัดอบรม สัมมนา ประชุมให้ความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (15)
- ต้องสามัคคี มีความร่วมมือไม่แสวงหาประโยชน์เพื่อวงการมวย (12)
- ควรเปิดโอกาสให้คนมีความรู้จริง และคุณธรรมเข้าวงการ (10)

5. ด้านรายได้ (125)

- ควรมีระเบียบที่แน่นอนในการจ่ายค่าตัว (48)
- นักมวยคนโตชกสนุกทุ่มเทควรมีรางวัลพิเศษ (32)
- ควรหารายได้เสริม (20)
- นักมวยควรพัฒนาฝีมือเพื่อสร้างรายได้ (13)
- ไม่ควรกดขี่ค่าตัวนักมวย (12)

6. ด้านสถานที่ (99)

- ควรปรับปรุงให้มีมาตรฐาน สะอาด สิ่งอำนวยความสะดวก (35)
- รัฐควรเลิกเข้มงวดระเบียบให้อิสระแก่เอกชน (19)
- ต่างจังหวัดขาดค่ายซ้อมที่ทันสมัย (18)
- ควรสนับสนุนให้มีสนามมวยทุกจังหวัด (15)
- สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีสถานที่ติดต่อแน่นอน (12)

7. ด้านกฎหมายกีฬา (145)

- ขาดการประชาสัมพันธ์ (39)
- การพิจารณาโทษนักมวยมีความล่าช้า (33)
- ขอให้บังคับใช้อย่างจริงจัง อย่าเลือกปฏิบัติ (25)
- คณะกรรมการผู้ร่างกฎหมายกีฬาไม่น่าเชื่อถือ รัฐบาลไม่เพียงพอ (22)
- กลัวเจ้าหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ (17)
- ขาดความชัดเจน (9)

8. ด้านการจัดการแข่งขัน (107)

- ควรจัดการแข่งขันให้มีคุณภาพ (33)
- ควรมีระเบียบนายสนามต้องมาควบคุม (23)
- ควรมีการจัดการแข่งขันให้มาก (18)
- ไม่ควรเอาเปรียบคนดู (15)
- การเสนอมวยชกในกรุงเทพมหานครมีความยุ่งยากต้องมีพวก (10)
- ควรเน้นกีฬามากกว่าการพนัน (8)

9. ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ (70)

- สื่อขาดจรรยาบรรณ ต้องเป็นกลางสร้างสรรค์ในการเสนอข่าว (24)
- ยังอยู่ในวงแคบ ไม่ชัดเจนเฉพาะกลุ่มประชาสัมพันธ์น้อย (18)
- ค่าใช้จ่ายสูง (10)

- ขาดความเป็นมืออาชีพ (10)
 - เข้มงวดกับนักจัดรายการที่ไม่มีใบอนุญาต (8)
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (126)
- ควรมีสวัสดิการแก่นักมวยให้มากกว่านี้ (52)
 - ยังไม่เป็นรูปธรรม (24)
 - ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 (20)
 - ขาดการช่วยเหลือจากรัฐบาล (11)
 - ไม่พอเพียง และไม่ทั่วถึง (10)
 - รัฐควรให้ข้อมูลมากกว่านี้ ขาดความชัดเจน (9)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ” ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญ และน่าสนใจโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ

จากการศึกษาวิจัย ด้านความสามารถของนักกีฬา พบว่ามีตำแหน่งแชมป์โลกทั้งนักมวยชาย และนักมวยหญิง ในสถาบันสภามวยไทยโลก และองค์กรมวยไทยอาชีพนานาชาติหลายรุ่น แต่รุ่นที่สูงขึ้นไปมีน้ำหนักตัวมากกว่า 140 ปอนด์ไม่พบนักมวยไทยอยู่ในอันดับดังกล่าว เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุน จากผู้จัดรายการแข่งขันมวย และจากสนามมวยเนื่องจากไม่มีนโยบายการส่งเสริม จากสภาพความเป็นจริง สนามมวยมาตรฐานเฉพาะในกรุงเทพมหานครมีข้อระเบียบให้ผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องแทรกนักมวยรุ่น 126 ปอนด์ เข้ารายการอย่างน้อย 1 คู่ แต่แนวปฏิบัติพบว่า นักมวยต้องทำน้ำหนักเพิ่มด้วยการรับประทานอาหารช่วงเวลาชั่งน้ำหนักตอนเช้า เพื่อให้น้ำหนักได้ในพิกัด 126 ปอนด์ สอดคล้องกับ ซีเนียร์ (2542) ที่กล่าวว่า เพราะคนดูมวยที่เป็นนักเล่นพนัน ชอบให้มวยเล็กชกมากกว่ามวยใหญ่ซึ่งออกอาวุธเชิงช้ำ ดังนั้นผู้จัดรายการแข่งขันจึงจัดรายการมวยเพื่อตอบสนองคนดู เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าเสียดายที่นักมวยรุ่นน้ำหนักมาก ฝีมือดี ต้องเลิกอาชีพนักมวยไปก่อนวัยอันควร เนื่องจากไม่ได้รับการส่งเสริมที่ดี ส่วนความสามารถของนักมวยในระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์นั้นไม่มีนักมวยเนื่องจากไม่ได้มีการบรรจุเข้าแข่งขัน ขณะเดียวกันองค์กรที่ให้การเผยแพร่ส่งเสริมกีฬามวยไทย 2 องค์กร คือ สหภาพมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสหพันธ์สมาคมมวยไทยนานาชาติซึ่งเป็นองค์กรของคนไทยมีความขัดแย้งฟ้องร้องระหว่างกัน ซึ่งขณะนี้เรื่องยังอยู่

ระหว่างการแข่งขันของศาล ทำให้การสนับสนุนมวยไทยขาดความต่อเนื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เมื่อตัวองค์กรขาดความสามัคคีทำงานไม่ประสานสัมพันธ์กัน โอกาสที่มวยไทยจะได้รับการบรรจุ เข้าร่วมแข่งขันในกีฬาระดับโอลิมปิกคงต้องใช้เวลาช้านาน ส่วนความสามารถระดับประเทศยังไม่มี เนื่องจากขาดผลประโยชน์ และขาดผู้นำที่มีความคิดสร้างสรรค์ แชมเปียนในระดับประเทศจึงมีเพียง 2 สนามมวยมาตรฐานคือ สนามมวยราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินี ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากคนในวงการมวยไทยอาชีพ หันหน้ามาปรึกษาร่วมมือกันทำกิจกรรมในเชิงสร้างสรรค์ โดยลดความเห็นแก่ตัวลง เชื่อว่ากีฬามวยไทยต้องประสบผลสำเร็จพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่สมบูรณ์ อย่างแน่นอน ในด้านความนิยม จากการวิจัยพบว่ากีฬามวยไทยได้รับความนิยมมากจากคนดูและผู้เล่นมาก ทั้งในสวนคนดูชาวไทยและคนต่างชาติ ปี พ.ศ. 2542 สนามมวยมาตรฐานราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินีมีคนดูเฉลี่ยทั้งสิ้นจำนวน 539,197 คนต่อปี เป็นชาวต่างชาติจำนวน 54,003 คน นิคม รัตนวิทย์ เลขาธิการสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย กล่าวว่า "วงการมวยไม่ได้ตกต่ำถ้าหากจัดรายการมวยดีคนก็เข้ามาดู ดังนั้นที่ตกต่ำน่าจะเป็นเพราะผู้จัดการแข่งขันมวยจัดมวยไม่น่าดูมากกว่า ส่วนปัญหาอื่น เช่น กรรมการมีการส่งสัญญาณมือ กรรมการทุจริต มวยไล่มวยล้ม จำเป็นต้องแก้ไข เพียงแต่ประการแรกที่ต้องเร่งทำคือ การจัดคู่มวยให้มีฝีมือใกล้เคียงกัน ส่วนความนิยมของคนดูต่างชาติ ไมตรี ลิ้มปิชาติ คอลัมนิสต์ กล่าวถึง นักท่องเที่ยวชาวเยอรมันที่เคยให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งแปลเป็นภาษาไทยได้ความว่า ชอบมวยไทยตรงการไหว้ครูและมีดนตรีประกอบ โดยเฉพาะเสียงดนตรีฟังแล้วทำให้คึกคัก สิ่งที่สนุกสนานมากขึ้นตอนที่มองไปทางอัฒจันทร์ที่มีนักพนันรวมตัวกันอยู่ ขณะพักยกจะมีการยกไม้ยกมือต่อรองราคากันอย่างเอาเป็นเอาตาย พอเริ่มชกก็ร้องเชียร์เสียงดังและที่เห็นแล้ว ออดข้าวไม่ได้ คือ ตอนที่ผู้ฝึกสอนนักมวยไปยื่นออกท่าออกทางสอนนักมวย อยู่ที่มุมเวทีขณะพักยก นั้นเป็นเสน่ห์ของมวยไทยตามสายตาของคนต่างชาติ ดังนั้นกีฬามวยไทยจะประสบความสำเร็จได้รับความนิยมจากคนดู ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สิ่งสำคัญคนจัดการแข่งขันกีฬามวยต้องมีความตั้งใจในการทำงานอย่างจริงจัง ในการคัดเลือกประกบคู่มวยประกอบรายการ และนักมวยที่แข่งขันต้องชกให้สนุกออกอาวุธมวยไทยให้ครบเครื่อง ด้านองค์กรกีฬา จากการวิจัยพบว่า กีฬามวยไทยมีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน คือ สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ของการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และสภามวยไทยโลก สมาชิกของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยมีจำนวน 74 ค่าย ซึ่งถือว่ามากพอสมควร ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยมีการขึ้นทะเบียนสมาชิกยังไม่เรียบร้อย ขาดความร่วมมืออย่างแท้จริงแม้กฎหมายจะมีผลบังคับใช้แล้วก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประชาสัมพันธ์และการให้บริการดูแลสิ่งอำนวยความสะดวกในการขึ้นทะเบียนโดยติดตามถึงสนามแข่งขันมวย จะเป็นการให้โอกาสแก่สมาชิกอีกทางหนึ่ง นอกจากนี้สถาบันผลิตนักมวย ผลิตผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้บริหาร นั้นมีน้อยเกินไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่า

การจะพัฒนากีฬาให้มีความเป็นมาตรฐานจะต้องอาศัยสถาบันที่เป็นแหล่งให้ความรู้อย่างแท้จริง สามารถพัฒนาบุคลากรให้ได้รับประโยชน์ และนำความรู้ไปใช้ในสังคมก่อให้เกิดความก้าวหน้า แต่ปัจจุบันสถาบันที่จัดหลักสูตรให้ความรู้ โดยมีกระทรวงศึกษาธิการรับรองมีน้อยมาก ซึ่งชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะเรียนรู้ศึกษามวยไทยต้องไปฝึกตามค่ายมวยต่าง ๆ บางครั้งได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้อง สมควรอย่างยิ่งที่หน่วยงานของรัฐบาล ควรจะหาทางแก้ปัญหาดังกล่าว ในด้านบุคลากร จากการศึกษาวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียนรวมทั่วประเทศ มีการจดทะเบียนขึ้นตรงกับสนามมวยที่แข่งขันเท่านั้น ซึ่งหลักฐานข้อมูลแต่ละสนามมวยยังขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ดี ยากต่อการสืบค้น และการตรวจสอบ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สาเหตุที่การขึ้นทะเบียนรวมทั่วประเทศ ยังไม่ดำเนินการเนื่องจากความไม่พร้อมของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งต้องรอกฎหมายเพื่อการบังคับใช้ทำให้เกิดความล่าช้า ผลที่ตามมาจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในด้านรายได้ จากการศึกษาวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่รายได้บุคลากรไม่เพียงพอ นายสนามมวยต้องพึ่งผู้จัดรายการแข่งขันมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวยต้องพึ่งคนดู ผู้จัดการนักมวย และหัวหน้าค่ายมวย ต้องพึ่งผู้จัดรายการแข่งขันมวยในการเสนอมวยขึ้นชก นักมวยต้องพึ่งหัวหน้าค่ายมวยเสนอรายการชก ผู้ฝึกสอนต้องพึ่งหัวหน้าค่ายมวย ผู้ตัดสินต้องพึ่งสนามมวย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทางออกที่ดีที่สุดเพื่อให้มีรายได้เพิ่มพูนเพื่อความอยู่รอดบุคลากรเหล่านี้ต้องหาอาชีพอื่นมาเสริม ที่สำคัญต้องไม่ทำให้อาชีพหลัก ในวงการมวยต้องบกพร่อง ระบบการจ่ายค่าตัว ต้องมีความยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย แล้วปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมายุ่อมไม่เกิดขึ้น เช่น การล้มมวย การทุจริตต่อหน้าที่ เป็นต้น ในด้านสถานที่ จากการศึกษา พบว่าสนามแข่งขันที่มีมาตรฐานจัดการแข่งขันสม่ำเสมอ ยังไม่ครบทุกจังหวัด สำหรับสนามฝึกซ้อมของสมาชิกค่ายมวยของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย พบว่า บางค่ายขาดอุปกรณ์ที่ทันสมัย ต้องขอร่วมฝึกซ้อมกับค่ายอื่น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี ถ้าแต่ละค่ายให้ความเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันวงการมวยก็จะอยู่อย่างมีความสุข ส่วนมาตรการตรวจสอบสารเสพติดของนักมวยนั้น มีเพียงสนามมวยลุมพินีแห่งเดียวที่สามารถกระทำได้ เนื่องจากความพร้อมของบุคลากร และสถานที่ ประกอบกับเป็นนโยบายที่ชัดเจน ในการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามนักมวย ที่ใช้ยาในทางที่ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีสมควรที่สนามมวยอื่น ๆ จะปฏิบัติตาม หรือขอคำแนะนำเพื่อวงการมวยอาชีพได้ปราศจากสิ่งเลวร้าย เป็นการพัฒนาไปในแนวทางที่ดีอีกทางหนึ่ง ในด้านกฎหมายกีฬา จากการศึกษาวิจัยพบว่า มีพระราชบัญญัติที่ควบคุมดูแลวงการมวยอยู่ 1 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการให้ความรู้และความเข้าใจเป็นสิ่งดี โดยเฉพาะสาระสำคัญของกฎหมายมวย ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดูแลควรจะต้องตระหนักหาวิธีการทำอย่างไรเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องของกฎหมายให้เป็นสิ่งที่ง่าย และการปฏิบัติที่ถูกต้องจะได้เป็นแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับ นิคม รัตนวิชัย (2543) กล่าวว่า การจะให้

คนในวงการมวยเรียนรู้กฎหมายได้นั้นควรเริ่มจากสิ่งที่ปฏิบัติง่าย ๆ และทำได้ก่อนจากนั้น เมื่อทุกฝ่ายเห็นว่าเป็นสิ่งถูกต้องเรื่องอื่น ๆ คงทำได้ไม่ยาก ด้านการจัดการแข่งขัน จากการศึกษาวิจัยพบว่าการแข่งขันชกมวยมีทุกวันเป็นประจำไม่เว้นวันหยุด วันเสาร์ วันอาทิตย์ มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์สร้างความเพลิดเพลิน และความบันเทิงให้กับคนดูได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดการแข่งขันชกมวยทุกวัน เป็นสิ่งที่ดีสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้คนในวงการมวยและเป็นอาชีพที่สุจริต แต่สิ่งสำคัญการจัดการแข่งขันมวยควรจะเน้นเรื่องของคุณภาพมวยให้มาก เมื่อการประกบคู่มวยมีคุณภาพ คนดูก็ย่อมให้สนใจอยากเข้าชมการแข่งขัน รายได้ต่าง ๆ จะมากขึ้นตามลำดับไปด้วย เจ้ง ท่าพระจันทร์ คอลัมนิสต์ ให้แง่คิดเกี่ยวกับศึกวันทรงชัยว่าทำไมจึงเป็นที่ยอมรับของคนดูมวยทั่วไป สังเกตได้ว่าทุกนัดที่รายการศึกวันทรงชัยขึ้นป้ายรายการที่สนามมวยลุมพินีไม่ว่าเป็นวันอังคารหรือวันศุกร์สามารถเก็บค่าผ่านประตูได้มากกว่าจำนวน 1,000,000 บาททุกครั้ง สาเหตุเพราะมวยทุกคู่ของรายการนั้นเป็นมวยนำดูทั้งสิ้น มีผลการแข่งขันใกล้เคียงกันที่สำคัญถ้าเปรียบเทียบกับศึกอื่น ๆ แล้ว ศึกวันทรงชัยคุ้มค่าดูที่สุด ดังนั้นองค์ประกอบในการจัดรายการศึกเงินล้าน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ยาก แต่ต้องใช้เวลา และที่สำคัญขอให้มีความตั้งใจจริงในการทำงานแล้วผลงานจะออกมาดี ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า มีสื่อหลายประเภททั้งวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์รายวัน โทรศัพท์เคลื่อนที่ เพจเจอร์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งสื่อประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่มวยไทยเป็นของภาคเอกชนในรูปธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ ไม่พบสื่อเผยแพร่มวยไทยจากรัฐบาลสำหรับสาเหตุอาจเป็นเพราะต้องใช้งบประมาณสูง สอดคล้องกับศักดิ์ชัย พัทธ์ชัยวงศ์ (2540) กล่าวว่า โครงการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์กีฬา งบประมาณที่ได้รับมาสามารถดำเนินการได้เฉพาะการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เท่านั้น ส่วนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ไม่สามารถดำเนินการเลือกซื้อเวลาออกอากาศตามเป้าหมายได้ เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าการพัฒนากีฬามวยไทยจึงไม่ดีเท่าที่ควร ด้านสวัสดิการแก่นักมวยอาชีพ จากการศึกษาพบว่า การดำเนินงานช่วยเหลือของภาครัฐยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน สำหรับความช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาลส่วนใหญ่มาจากภาคเอกชนเกือบทั้งสิ้นจำนวน 7 หน่วยงาน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักมวย สอดคล้องกับสุรศักดิ์ มั่นแดง (2543) ที่กล่าวว่า สวัสดิการนักมวยที่ได้รับในปัจจุบันไม่เพียงพอ ถ้ารัฐบาลให้ความอุปถัมภ์ช่วยเหลือจะบรรเทาความเดือดร้อนของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทยได้มาก เพราะสมาคมไม่มีงบประมาณสำหรับการสงเคราะห์ให้กับบุคคลเหล่านี้ เงินช่วยเหลือที่มีอยู่ได้รับมาจากเงินค่าสมัครของสมาชิกสมาคม และการบริจาคเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผู้วิจัยมีความเห็นที่เห็นว่า รัฐบาลควรเข้ามาดูแลและให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เพื่อให้ นักมวยไทยในฐานะผู้สืบทอดศิลปะการต่อสู้ของไทย ได้มีขวัญและกำลังใจที่จะแพร่หลายกีฬามวยไทยต่อไป

ตอนที่ 2 ปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านความสามารถของนักกีฬา จากผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่มากที่สุด ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายจัดการรายการแข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูงก็จะมีโอกาสชิงแชมป์ แชมเปียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าตำแหน่งแชมป์เป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับตัวนักมวย ผู้จัดการนักมวย และหัวหน้าค่ายมวย ตลอดจนคนอยู่รอบข้าง โดยเฉพาะแชมป์ของสนามมวยที่มีมาตรฐานอย่างสนามมวยราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินี ขณะเดียวกันในส่วนของผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีความภาคภูมิใจที่สามารถได้สร้างนักมวยของตนเป็นแชมป์ได้ แม้จะต้องลงทุนโดยเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มากมายทั้งการประชาสัมพันธ์ และการคัดเลือกคู่ชกเพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับตัวนักมวย จนประสบความสำเร็จดังกล่าว ดังนั้นสิทธิในตัวนักมวยจึงเป็นของผู้จัดการรายการแข่งขันมวยตามมารยาทของวงการมวย วิชัย ศรีจำรัส (2543) กล่าวว่า "ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยจัดนักมวยชก 1 ครั้ง ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีสิทธิในตัวนักมวย 1 ปี จัดชก 2 ครั้ง ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีสิทธิในตัวนักมวย 3 ปี และหากจัดชก 3 ครั้ง ผู้จัดการรายการแข่งขันมวยมีสิทธิในตัวนักมวยตลอดชีวิต สำหรับคู่มวยที่จะชิงแชมป์อันดับ 1 ถึง 10 มีสิทธิได้ชิงแชมป์ แชมเปียน หากแชมป์มีตำแหน่งว่าง นักมวยที่อยู่ในอันดับ 1 ถึง 6 มีสิทธิได้ชิงแชมป์แทน" ด้วยเหตุนี้การจัดการรายการมวย หากมีคู่ชิงแชมป์ของสนามมวยประกอบรายการ จะถือว่าเป็นจุดสนใจที่สามารถเรียกคนเข้ามาชมมวยได้มาก ฉะนั้นผู้จัดการรายการแข่งขันมวยจึงต้องเลือกนักมวยที่อยู่ในเครือข่ายของตนเองหรือในกลุ่มพันธมิตรเพื่อการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกัน ปัญหาจึงตกไปอยู่กับนักมวยที่มีความสามารถแต่ไม่อยู่ในการควบคุมดูแลของผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์ ดังเช่นสนามมวยลุมพินีพบว่า แชมป์ส่วนใหญ่เป็นนักมวยในเครือข่ายของนายทรงชัย รัตนสุบรรณ ดังนั้นผู้จัดการรายการแข่งขันมวยคนอื่นจะไม่มีโอกาสได้จัดมวยชิงแชมป์เลย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้จัดการรายการแข่งขันมวยที่มีนักมวยเป็นแชมป์ ควรให้โอกาสสำหรับผู้จัดการรายการแข่งขันมวยคนอื่น ๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนคู่มวย ผลประโยชน์จะได้กับนักมวยทำให้มีรายได้มากขึ้น มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น และสิ่งสำคัญได้พัฒนาความสามารถของตนเอง ปัญหาอื่นรองลงมา ได้แก่ ไม่มีการให้แชมป์ 2 สนามมวยมาตรฐานได้พิสูจน์ความสามารถ เป็นที่เข้าใจกันดีว่าสนามมวยราชดำเนินและสนามมวยลุมพินีเป็นสนามมวยมาตรฐานที่สุดในระดับประเทศ เพราะมีชื่อเสียงด้านสถานที่ก่อตั้งมานาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน มีระบบการรักษาความปลอดภัยดี และการตัดสินเป็นแบบอย่างได้มาตรฐาน ดังนั้นแชมป์ทั้งสองสนามจึงถือว่าเป็นแชมป์ระดับประเทศ หากจะให้แชมป์ 2 สนามมาชกแข่งขันเพื่อชิงความเป็นหนึ่งในระดับประเทศ

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดชิงแชมป์ประเทศไทย คงเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังที่ เขียว มโนพาร์ (2543) ให้ทรรศนะว่า

1. ทุกวันนี้แชมป์ของแต่ละรุ่นต่างมีสังกัดคณะ มีผู้จัดรายการแข่งขันมวย ซึ่งบางคนไม่เคยนำคู่มวยมาชกกัน ไม่เคยติดต่อกันหรือมีสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกัน เป็นความลำบากที่จะจัดให้แข่งขันในรายการของใคร หรือสนามมวยแห่งไหน

2. บางสนามมวยมีแชมป์ที่มีฝีมือไม่เหมาะสมกับการเป็นคู่ชิงแชมป์แห่งประเทศไทย

3. แต่ละสนามมวยจะยินดีกับตำแหน่งนี้อย่างไร ถ้าแชมป์ประเทศไทยไม่ใช่ นักมวยของสนามตนเอง

4. การที่นักมวยมีตำแหน่งซ้ำกันจะบ่งชี้ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง หรือเสียตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งจะเกิดความรู้สึกที่ไม่ดี

5. หากมีการสถาปนาสถาบันมวยไทยใหม่ขึ้นมาใหม่ มีแชมป์คนใหม่จะเกิดการเปรียบเทียบระหว่างแชมป์ประเทศไทย ทำให้เสียความรู้สึกได้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากมีหน่วยงาน หรือมีบุคคลที่ทุกคนในวงการมวยยอมรับ ให้ความเชื่อถือ เป็นแกนนำในการจัดมวยแชมป์ประเทศไทยแล้วทุกคนให้ความร่วมมือ เชื่อได้ว่าวงการมวยไทยอาชีพ ของเมืองไทยต้องพัฒนาอย่างมีมาตรฐานแน่นอน

ด้านความนิยม ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่มากที่สุดได้แก่ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยมักจัดมวยเด็กที่มีพิกัดต่ำกว่า 100 ปอนด์ทำให้เด็กหมดสภาพก่อนวัยอันสมควร เป็นสาเหตุให้ประเทศไทย ไม่มีนักมวยรุ่นน้ำหนักมาก ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาสภาพการพัฒนากีฬามวยไทยด้านความสามารถของนักมวยในสนามมวยไทยโลก พบว่า ในอันดับมวยรุ่น 140 ปอนด์ ขึ้นไปไม่มีนักมวยไทย มีแต่นักมวยต่างชาติแทบทั้งสิ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อนักมวยไทยต้องขึ้นชกกับนักมวยต่างชาติ ปรากฏว่านักมวยรุ่นน้ำหนักมากไม่มี หรือ หานักมวยยากต้องเรียกนักมวยที่ปลดระวางเลิกชกมวยไปแล้ว หรือไม่ค่อยได้มีโปรแกรมชก ซึ่งบางครั้งก็ต้องใช้วิธีเพิ่มน้ำหนักขึ้นชกผลสุดท้ายต้องพ่ายแพ้กลับลงมามากมาย เช่น จักรชัย ฝ้ายทอง อดีตแชมป์ 2 สมัย ของสนามมวยลุมพินีเลิกชกมวยไปนานแล้ว ได้หวนกลับขึ้นชกกับนักมวยชาวรัสเซีย อเล็กซี่ บารารุต ที่มีรูปร่างใหญ่กว่า ปรากฏว่าหลังจากชกแข่งขันเสร็จสิ้นจักรชัยมีอาการไม่ดี เนื่องจากสภาพร่างกายที่ห่างเหินไปนาน สุดท้ายเสียชีวิต เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545 ทั้งที่อายุเพียง 28 ปีเท่านั้น ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายควรจะสนับสนุนสร้างนักมวยรุ่นใหญ่ น้ำหนัก 140 ปอนด์ ขึ้นไป แต่ปัญหาที่ผู้จัดรายการแข่งขันยังนิยมจัดมวยเด็กโดยเฉพาะเวทีตามสวนภูมิภาค สาเหตุเพราะ

1. นักมวยเด็กค่าตัวถูก ประหยัดค่าใช้จ่าย สามารถจัดแข่งขันได้หลายคู่ใน 1 รายการ
2. เป็นที่ชื่นชอบ และถูกใจของนักพนันมวยต๋อยสนุกออกอาวุธได้ตื่นเต้น เข้าใจ
3. นักมวยเด็กไม่มีมารยา ที่สำคัญปลอดภัยจากปัญหาการล้มมวย
4. การออกอาวุธของนักมวยเด็กจะไม่รุนแรง ดังนั้นนักมวยจึงไม่ค่อยออกอาการเหมือนนักมวยรุ่นใหญ่ ๆ จึงเหมาะแก่การเล่นพนันมวย
5. สร้างเสริมรายได้พิเศษเป็นทุนการศึกษาให้กับเด็ก และเจ็จนครอบครัว
อย่างไรก็ดี เพื่อเห็นกับประโยชน์ของการพัฒนาที่จะเกิดขึ้น ในวงการมวยไทยอาชีพ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสนามมวยต่าง ๆ ควรจะอนุรักษ์สร้างนักมวยรุ่นใหญ่ด้วยการจัดมวยที่มีน้ำหนักมากบรรจุเข้าร่วมแข่งขันในรายการเอาไว้เพื่อมวยไทยรุ่นใหญ่จะไม่สูญพันธุ์

ด้านองค์กรกีฬา ผลจากการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัญหาค่ายมวยต่าง ๆ จำนวนมากยังไม่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกของสมาคมมวยอาชีพแห่งประเทศไทย และที่สำคัญสมาคมมวยอาชีพแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจในการบังคับให้ค่ายมวยต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกจึงเป็นการยากที่จะได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นจริง รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ต้องปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์โดยเน้นถึงวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ และผลประโยชน์ที่ค่ายมวยต่าง ๆ จะได้รับจากการเป็นสมาชิก ให้ได้รับรู้รับทราบจนเห็นถึงความสำคัญ ขณะเดียวกันสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย ก็ต้องพบปะเยี่ยมเยียนค่ายมวยต่าง ๆ เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นในส่วนภูมิภาคว่ามีอะไรบ้าง ที่สมาคมจะได้ให้คำแนะนำเพื่อการช่วยเหลือ ถ้าเป็นปัญหาที่สมาคมไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้ ควรนำเรื่องปรึกษาหน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบต่อไป

ด้านบุคลากร ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับที่มาก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่มากได้แก่ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยขาดความสามัคคี แบ่งพรรคแบ่งพวก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า จากปัญหาการแตกแยกของบุคลากรดังกล่าวย่อมมีผลตามมาคือ คนดูมวยจะลดน้อยลง หากสังเกตให้ดีในสนามมวยทั่วไปจะมีผู้ชมการแข่งขันชกมวยอยู่ 2 กลุ่มคือผู้ชมมวยเป็นประจำกับผู้ชมมวยเป็นครั้งคราว ซึ่งบางที่มาจากจังหวัดไกล ๆ ก็มีจำนวนไม่น้อย และโดยปกติไม่ว่าจะเป็นรายการแข่งขันชกมวยนัดสำคัญ หรือนัดปกติ ผู้ที่ชมการแข่งขันชกมวยเป็นประจำก็ยังเข้าชมรายการอยู่เหมือนเดิม และเป็นกลุ่มหลักที่ผู้จัดรายการแข่งขันจะต้องให้ความสำคัญ เน้นว นวมทอง ผู้ช่วยผู้จัดรายการแข่งขันมวยศึก ส.วันชาติ กล่าวว่ สนามมวยราชดำเนิน และสนามมวยลุมพินีคนดูชั้นที่ 3 มีอยู่จำนวน 800 คน ส่วนชั้นที่ 2 มีคนดูจำนวนที่แน่นอน 300 คน สรุปแล้วมีคนดูจำนวน 1,100 คนต่อนัด ทุกวันของทั้งสองสนามมวย ดังนั้นการจัดประกบคู่มวยที่มีฝีมือใกล้เคียงกัน หรือต้องจัดนักมวยที่มีชื่อเสียงชกได้สนุก เข้าใจ ก็สามารถ

จูงใจคนดูให้เข้าชมรายการมวยมากขึ้น ตัวอย่างเช่น สมัยของแซมซัน ลูกเจ้าพ่อมเหศักดิ์ ที่สร้างชื่อเสียงให้กับศึกเพชรยินดี หรือ "แรมโบ้" พงษ์ศิริ พ. ร่วมฤดี ที่ชกมวยจนทำลายสถิติของสนามมวยลุมพินี ซึ่งถ้าผู้จัดรายการแข่งขันไม่แบ่งพวกร่วมมือกันทำงาน ต่างฝ่ายต่างมีนักมวยฝีมือดีมาแลกเปลี่ยนคู่มวยกัน ปริมาณคนดูทั้งประจำและชั่วคราว ก็จะเข้าชมมวยมากขึ้นตามลำดับ ผู้จัดรายการแข่งขันมวยควรลดทิว หรือคักคักศรี เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน สอดคล้องกับเจ้ ทาพระจันทร์ (2544) คอลัมนิสต์ชื่อดัง ให้ทรรศนะในหนังสือพิมพ์สยามกีฬาว่า ขณะนี้วงการมวยไทยกำลังประสบปัญหาเรื่องคนดูมวน้อยลง การแก้ปัญหาวิธีหนึ่งคือ การแลกเปลี่ยนคู่มวยระหว่างรายการ และระหว่างสนามมวย จะไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบ ตรงกันข้ามทุกคนต่างได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน หากความสัมพันธ์ระหว่างสนามมวยไม่ขัดแย้งกัน คู่มวยที่คนดูอยากชมการแข่งขันก็มีโอกาสเป็นไปได้นั้นคือตัวแปรสำคัญทำให้มวยไทยอาชีพได้รับความนิยมอีกครั้ง

ด้านรายได้ ผลจากการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับที่มากโดยเฉลี่ย 2.89 ปัญหาที่พบมากที่สุดได้แก่ ค่ายมวยนั้นมีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะขาดนักมวยที่มีค่าตัวเลี้ยงค่าย ส่วนผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวยก็มีรายได้ไม่เพียงพอ เพราะนักมวยไม่ค่อยได้ขึ้นชก และ ถูกกดขี่ค่าตัว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กว่าหัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการนักมวยจะสร้างนักมวยขึ้นมาจนมีชื่อเสียง ต้องใช้ระยะเวลานาน สอดคล้องกับ ฮั่ว ปากซอง (2543) ผู้ช่วยผู้จัดรายการแข่งขันศึกวันทรงชัย กล่าวว่า ต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 8-9 ปี หากหัวหน้าค่ายมวยไม่มีอาชีพอื่นเสริม หรือไม่มีผู้อุปถัมภ์สนับสนุนค่ายมวย ต้องมีอันเลิกราหรือเปลี่ยนอาชีพ ยุบค่ายไป ยิ่งจำนวนสมาชิกในค่ายมีมากค่าใช้จ่ายย่อมสูงขึ้น พ.อ.อ.ฐิติพงษ์ อ่อนันต์ หัวหน้าค่ายมวยแสงมรกต และเป็นผู้จัดรายการแข่งขันสนามมวยเวทีลุมพินี กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายภายในค่ายต่อเดือน ประมาณ 100,000 -120,000 บาท เป็นค่าอาหาร วันละ 1,000 บาท ค่าน้ำ ค่าไฟ 40,000 บาท ค่าจ้างผู้ฝึกสอน 8 คนๆ ละ 5,000 บาท ทำให้การทำค่ายมวยขาดทุนเดือนละไม่ต่ำกว่า 40,000 บาท การเสนอมวยชกจึงเป็นสิ่งจำเป็น ปัญหาที่พบมาก คือ การถูกเอาเปรียบโดนลดค่าตัวนักมวย และถูกหักหัวคิวจากผู้ช่วยผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่จัดคู่มวยประกอบในรายการ ซึ่งบางครั้งหัวหน้าค่ายมวยอาจให้เงินนักมวยเพื่อเป็นสินน้ำใจ แต่ต่อมาเป็นการหักจากค่าตัวโดยไม่ได้เป็นไปตามข้อตกลง สำหรับเหตุผลอ้างว่าคนจัดขาดทุน แต่เวลาผู้จัดรายการแข่งขันมวยกำไรกลับไม่เพิ่มค่าตัวให้หัวหน้าค่ายมวย และหากแสดงความไม่พอใจโอกาสที่จะได้รับการเสนอชื่อขึ้นชกอีกคงลำบาก ครั้นจะนำนักมวยไปเสนอชกกับผู้จัดรายการแข่งขันอื่นก็ไม่ได้ เพราะติดสัญญาทาสวงการมวย ดังนั้นเมื่อหัวหน้าค่ายมวยได้รับค่าตัวน้อยนักมวยก็ย่อมจะได้รับผลกระทบกระเทือนเช่นกัน จากค่าตัวที่ไม่แน่นอน และความอยุติธรรม จึงจำเป็นอย่างยิ่งต้องหาทางช่วยเหลือเพื่ออาชีพนักมวยไทยจะได้มีความมั่นคงตลอดไป

ด้านสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ย 2.73 เมื่อพิจารณา รายข้อ พบว่าปัญหาที่มากที่สุดได้แก่ ขาดสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบสารเสพติด และไม่มีกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับค่ายมวย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า จากการศึกษาสภาพการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพด้านสถานที่ พบว่ามีสนามมวยลุมพินีแห่งเดียว เท่านั้นที่มีมาตรการตรวจสอบสารเสพติด วิธีปฏิบัติของสนามมวยหากมีการตรวจพบสารดังกล่าว กับนักมวยรายใด ทางสนามมวยจะแจ้งให้หัวหน้าค่ายมวยนั้นทราบ และงดการขึ้นรายการ แข่งขันระยะหนึ่งเพื่อให้หัวหน้าค่ายมวยนำไปบำบัด จากนั้นก็จะนัดหมายตรวจเป็นระยะ จนกว่า การรักษาตัวจะดีขึ้นเมื่อหายเป็นปกติแล้วทางสนามมวยจึงจะยกเลิกคำสั่งห้ามชก ซึ่งมาตรการ ดังกล่าวนี้น่าจะเป็นสิ่งที่ดีหากทุกสนามมวยปฏิบัติเหมือนกัน การปรามนักมวยไม่ให้พึ่งพาสารเสพติด ดังกล่าวจะส่งผลให้วงการมวยอาชีพในบ้านเราเกิดการพัฒนา ส่วนปัญหาไม่มีเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับค่ายมวยนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ออกกฎระเบียบเพื่อใช้ในการบังคับ ซึ่งเป็นการดีหากทุกค่ายมีมาตรฐาน สภาพความเป็นอยู่ของนักมวยและผู้เกี่ยวข้องในค่ายจะดีขึ้นเป็นลำดับ โดยถือว่ามาตรฐานนั้นเป็นตัว กำหนดและเป็นการประกันคุณภาพของค่ายด้วย

ด้านกฎหมายกีฬา ผลจากการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากโดยเฉลี่ย 3.02 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดได้แก่ การพิจารณาโทษนักมวยล้มมีความล่าช้า และความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติระหว่างหัวหน้าค่ายมวย และผู้ออกกฎหมายไม่ตรงกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สิ่ง que ทุกคนในวงการมวยต่างรอคอย และปรารถนาจะให้เกิดขึ้น นั่นก็คือมี กฎหมายเพื่อคอยปราบปรามบรรดาผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการล้มมวย ซึ่งถือเป็นมะเร็งร้ายคอย บั่นทอนวงการมวยให้เกิดความเสียหาย แต่นับจากพระราชบัญญัติกีฬามวยได้ถูกประกาศใช้เมื่อ วันที่ 16 ธันวาคม 2542 ก็ยังปรากฏว่ามีนักมวยถูกไล่ลงหลายคน และที่ถูกจำคุกมีเพียงคนเดียว เท่านั้น ได้แก่ เทวฤทธิ์ ส. กิตติชัย ขึ้นชกกับ วันชัยเล็ก ก.อดิศักดิ์ เป็นคู่มวยประกอบรายการ คิกจ้าวมวยไทยสนามมวยสยามอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร โดยกรรมการจีระศักดิ์ แสงจำรัส ได้ไล่เทวฤทธิ์ลงในยกที่ 3 ผลการสอบสวนปรากฏว่านักมวยสารภาพว่ารับเงิน จำนวน 300,000 บาท เพื่อล้มมวย ที่มงาน เชน เมืองชล จึงส่งตัวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินตามกฎหมาย กระทั่ง ล่าสุด เทวฤทธิ์ ส. กิตติชัย ยังคงถูกจองจำที่ จังหวัดสมุทรสาคร ห้องที่เกิดเหตุ เพื่อรอการสืบพยาน นัดแรกในเดือนกุมภาพันธ์ 2545 ซึ่งถือได้ว่าเป็นนักมวยรายแรกในประวัติศาสตร์ที่ติดคุกเพราะ ล้มมวย (สยามกีฬา, 2545) ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ขณะที่นักมวยหลายคนถูกไล่ลง แต่คดียังอยู่ ระหว่างการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และระหว่างรอการพิจารณาของศาล ทำให้คดีค่อนข้าง ล่าช้า บุคคลในวงการมวยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าว ควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่

ตำรวจในการสอบสวน และให้ปากคำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีเพื่อการพิจารณาของศาล ในการนำคนกระทำผิดมาลงโทษ วงการมวยจะปลอดภัยเพราะมีกฎหมายก็ทำให้ความคุ้มครอง ส่วนปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างหัวหน้าค่ายมวยกับผู้ออกกฎหมาย มีความเห็นไม่ตรงกันนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องให้ความรู้ ความเข้าใจ และความคุ้นเคย ที่แจ่มแจ้งให้รู้ถึง ประโยชน์ที่ผู้ปฏิบัติจะได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับ นายนิคม รัตนวิชัย เลขาธิการสมาคมกีฬามวยอาชีพ แห่งประเทศไทย ที่กล่าวว่า “กฎหมายมวยเริ่มใช้หลังจากวงการมวยเล่นมวยกันอยู่แล้ว จึงไม่มีใครไปคำนึงถึงกติกาหรือกฎหมายมวย แต่จะเล่นมวย และใช้ชีวิตตามที่เคยใช้มา การจะให้คนหัน มาสนใจกฎหมาย ต้องให้กฎหมายปรับตัวลงมา โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องมา แนะนำให้กับคนวงการมวยก่อน เฉพาะเป็นสาระสำคัญ ให้มีความรู้สึกว่าการกฎหมายเป็นที่ฟังฟังได้ จริง สัก 2-3 ข้อ จากนั้นเมื่อคนในวงการมวยเห็นประโยชน์ก็จะนำไปใช้ปฏิบัติ”

ฉะนั้นวิธีการที่จะพัฒนาให้กีฬามวยไทยเจริญขึ้นไปในทางที่ดี เจ้าหน้าที่ของรัฐต้อง พยายามให้บุคลากรในวงการมวยได้รับรู้ และมีความเข้าใจต่อกฎหมายมวยมากยิ่งขึ้น

ด้านการจัดการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สนามมวยในกรุงเทพมหานครมีคนดูน้อยหากจัดตรงกับ วันหยุดเทศกาลสำคัญ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในช่วงวันหยุดเทศกาลสำคัญที่มีระยะเวลาหยุด หลายวัน คนดูมวยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักพนัน จะใช้เวลาดังกล่าวเพื่อการพักผ่อน ดังนั้นปริมาณ คนดูในช่วงวันหยุดดังกล่าวจะน้อยกว่าปกติ ผู้ที่เดือดร้อนมากที่สุด ก็คือผู้จัดรายการแข่งขันมวย อาจรวมไปถึงผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอนและนักมวยด้วย ที่ต้องถูกลดค่าตัว ผู้วิจัย มีความเห็นว่า วิธีแก้ไขโดยการประชาสัมพันธ์จิตใจให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาดูมวย ถือว่า เป็นการชดเชยในส่วนที่ผู้ชมมวยชาวไทยขาดหายไป โดยวิธีประชาสัมพันธ์กับกลุ่มบริษัทท่องเที่ยว ด้วยการเชิญชวนหรือทำแผ่นโฆษณาตามแหล่งต่าง ๆ ที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอาศัยอยู่ เช่น ถนนข้าวสาร ย่านประตูน้ำ หรือตามโรงแรม เพื่อเผยแพร่รายการแข่งขันมวยไทย เป็นวิธีหนึ่ง ที่จะกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจเข้าชมการแข่งขันมวยเพิ่มมากขึ้น

ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปัญหามากที่สุดได้แก่ การเผยแพร่ให้ ความรู้ประชาสัมพันธ์กีฬามวยไทย ไม่ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐบาล ซึ่งปัญหานี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดในเมืองไทยเวลานี้ ได้แก่ สื่อมวลชน ซึ่ง สอดคล้องกับ เทพพิทักษ์ จันทรสุเทพ (2545) ที่กล่าวว่า “ทุกวันนี้สื่อมีอำนาจเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ ในทุกกิจกรรมประจำวันตลอดเวลา โดยผ่านมาทาง เสียง ภาพ จากวิทยุ โทรทัศน์ หรือตัวหนังสือ จากสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณาตามถนนหนทาง สิ่งเหล่านี้บ่งบอกข้อมูล สู่กระบวนการรับรู้ของผู้คน

“ได้เป็นอย่างดี” แต่เมื่อมองในแง่ของการสนับสนุนกีฬาในส่วนของภาครัฐ ชัยนันท์ วงษ์มีพันธ์ (2545) กล่าวว่า “รัฐบาลให้การสนับสนุนไม่เต็มที่ ทำให้กีฬาไทยเป็นเด็กที่ค่อย ๆ ฝึกเดินไปเรื่อย ๆ ยังไม่เติบโตเป็นวัยหนุ่มที่แข็งแรง” ในส่วนการประชาสัมพันธ์ของรัฐก็เช่นกันมิได้ให้การสนับสนุน เผยแพร่ให้ความรู้ แก่คนภายในประเทศได้ตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของกีฬามวยไทย ซึ่งเป็นศิลปะประจำชาติเท่าที่ควร แตกต่างไปจากชาวต่างชาติที่สนใจกระตือรือร้นเข้าชมมวย และอยากได้สัมผัสกับบรรยากาศภายในสนามแข่งขันอย่างแท้จริง จนเกิดความหลงใหลซาบซึ้ง ถึงขั้นต้องศึกษาเรียนรู้ด้วยการสมัครเข้ารับการฝึกฝน ปฏิบัติอย่างจริงจังตามค่ายมวยต่าง ๆ ฉะนั้นจึงใคร่เห็นหน่วยงานของรัฐได้มีส่วนจรรโลงศิลปะมวยไทยด้วยการประชาสัมพันธ์สอดแทรกเกร็ดความรู้ สารที่เป็นประโยชน์ใน รายการข่าวจากกรมประชาสัมพันธ์ เช่นเดียวกับการรายงานผลการแข่งขันกีฬาฟุตบอลจากต่างประเทศดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ปัญหาที่พบมากที่สุดได้แก่ มูลนิธิสงเคราะห์นักมวยที่ทุพพลภาพ ยังขาดหน่วยงานสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจัง รวมถึงการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับกองทุนสวัสดิการนักมวยอาชีพยังไม่ทั่วถึง เป็นที่เข้าใจแก่นักมวยในวงการมวย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การให้ความช่วยเหลือแก่นักมวยเท่าที่ผ่านมา ส่วนมากจะเป็นคนในวงการมวย และภาคเอกชนที่เสียสละเป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่ามิชฌมนักมวยเก่า สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย และสนามมวยมาตรฐานราชดำเนิน สนามมวยลุมพินี คอยดูแลให้ความช่วยเหลือหากมีนักมวยคนใดเดือดร้อน หรือเป็นข่าวจากการกระเด็นของสื่อหนังสือพิมพ์แพร่กระจายออกไป จะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลในวงการมวยทันที ดังนั้นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรงของรัฐบาลควรเห็นความสำคัญ แสดงบทบาท และหน้าที่โดยตรงด้วยการให้ความช่วยเหลือออกมาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ และถ่ายทอดให้บุคคลในวงการมวยอาชีพได้รับทราบว่าคุณค่าเหล่านั้นมีความสำคัญไม่ได้้อย่างโดดเดี่ยว หรือขาดความเอาใจใส่ดูแลจากภาครัฐบาล จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เพื่อให้บุคคลที่ทำหน้าที่สืบสานวัฒนธรรมจากบรรพบุรุษได้มีขวัญ และกำลังใจในการถ่ายทอดศิลปะการต่อสู้ของชาติให้คงอยู่สืบต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรพัฒนาความสามารถของนักมวยให้มากกว่านี้โดยเฉพาะแม่ไม้มวยไทย ให้มีการฝึกเรียนรู้อย่างจริงจัง และหลากหลาย

2. สนามมวยมาตรฐาน ควรจะมีนโยบายสร้างนักมวยรุ่นใหญ่น้ำหนัก 140 ปอนด์ขึ้นไป โดยกระตุ้นให้ผู้จัดรายการแข่งขันมวยลงรายการมากกว่า 1 คู่ เพื่อรองรับนักมวยต่างชาติ และเป็น การเปิดตลาดมวยไทยเดินทาง ไปชกแข่งขันในต่างประเทศ นำเงินตรากลับมาเมืองไทย
3. หน่วยงานของรัฐบาล โดยเฉพาะคณะกรรมการการกีฬาของสภาผู้แทนราษฎร ควรหาทางยุติข้อพิพาทระหว่างองค์การมวยไทยสมัครเล่นของไทย 2 องค์การ ได้แก่ สหพันธ์สมาคม มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ (The International Amateur Muay Thai Federation) โดยมี พล.อ.เทียนชัย ศิริสัมพันธ์ เป็นประธาน กับ สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Amateur Muay Thai Association of Thailand) มี พล.อ.วายุทธ มีสมมนต์ เป็นประธานเพื่อสร้างความ เข้าใจอันดีต่อชาวต่างประเทศ ในการขอเสียงสนับสนุนกีฬามวยไทยสมัครเล่นให้บรรจุเข้าร่วมการ แข่งขันระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์ในอนาคต
4. อุปกรณ์กีฬา โดยเฉพาะมวยไทยมีราคาค่อนข้างแพง ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรหาทางลดภาษีสินค้าดังกล่าว เพื่อเยาวชนจะได้หันมาฝึกมวยไทย รวมทั้งค่ายมวยตาม ต่างจังหวัดจะได้มีอุปกรณ์มวยไทยที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพดี
5. ควรพัฒนาปรับปรุงระบบการให้คะแนน และการตัดสินมวยไทยของผู้ตัดสินเพื่อ เป็นบรรทัดฐานเดียวกันใช้ทั่วประเทศ จะได้ไม่เกิดความคิดเห็นขัดแย้งระหว่างคนดูกับผู้ตัดสิน
6. ควรจัดหลักสูตรการศึกษาวิชามวยไทยทุกระดับ เพื่อเป็นการปลูกฝังเยาวชนให้เกิด ความรักชาติ ตระหนักในศิลปะที่ควรหวงแหน ปลูกฝังความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อกีฬามวยไทย
7. บุคลากรทุกฝ่ายในวงการมวยควรให้การสนับสนุนร่วมมือ และปฏิบัติตามคำแนะนำ ของสำนักงานคณะกรรมการการกีฬามวยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบด้านการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพ
8. ควรจัดให้มีสนามมวยมาตรฐานทุกจังหวัด และจัดการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอเพื่อ ส่งเสริมเยาวชน ได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือ และเป็นการกระตุ้นให้ประชาชน เกิดความรักและหวงแหน ศิลปะมวยไทย
9. ผู้จัดรายการแข่งขันมวย ควรปรึกษาหารือ ทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนคู่มือ เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ต่อกีฬามวยไทย
10. ควรมีมาตรการจัดระเบียบการจ่ายค่าตัวนักมวยที่เหมาะสม และยุติธรรม
11. รัฐควรประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนทั้งด้านกฎหมายมวย และสาระความรู้ เรื่องมวยอย่างสม่ำเสมอเพื่อความเข้าใจอันดีของทุกฝ่าย
12. ควรเพิ่มมาตรการตรวจสอบสารเสพติด สำหรับนักมวยทุกสนามมวย เพื่อป้องกันและ ปราบนักมวยที่ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนให้ห่างไกลจากยาเสพติด

13. ควรจัดให้มีการตั้งเกณฑ์มาตรฐานสำหรับค่ายมวยเพื่อการประกันคุณภาพ
14. ควรจัดอบรมให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน และนักมวยไทย
15. ผู้บริหารสนามมวยควรลดบัตรค่าผ่านประตูพิเศษสำหรับ นักเรียน นักศึกษา และคนพิการประเภทต่าง ๆ เป็นกรณีพิเศษเพื่อการส่งเสริมมวยไทยสู่เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส
16. ผู้จัดรายการแข่งขันมวย ควรให้อิสระกับนักมวยในการชกแข่งขันรายการอื่น โดยไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ
17. สื่อมวลชนควรมีจรรยาบรรณในการให้ข่าวหรือเขียนข่าวที่เป็นกลาง และสร้างสรรค์ โดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของบุคคลฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬาอาชีพ ประเภทอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล ตะกร้อ หรือมวยสากล เป็นต้น
2. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย
3. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงาน ของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยการกีฬาแห่งประเทศไทย